Τα τελευταία χρόνια, ήδη πολύ πριν από το πραξικόπημα του Ιουλίου, έχει οξυνθεί στη γείτονα χώρα η επίθεση στα στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα, τα οποία, για την ακρίβεια, στην Τουρκία δεν έπαψαν ποτέ να καταπατώνται. Όμως, τους τελευταίους μήνες δεν εφαρμόζεται ούτε καν το Σύνταγμα, το οποίο ήταν έργο των πραξικοπηματιών του 1980.

Αμέσως μετά την αποτυχία της απόπειρας πραξικοπήματος, η κυβέρνηση σε συνεργασία με παρακρατικές ομάδες επιτέθηκε σε γειτονιές στην Κωνσταντινούπολη όπου μένουν επαναστάτες, προέβη σε συλλήψεις, απολύσεις χιλιάδων «επικίνδυνων» για το καθεστώς εργαζόμενων, χτύπησε συνδικάτα, έκλεισε δεκάδες κανάλια, εφημερίδες ραδιοφωνικούς σταθμούς, συνέχισε τις εν ψυχρώ δολοφονίες. Το μένος της δεν στράφηκε μόνο εναντίον μελών της αντιπολίτευσης αλλά κυρίως εναντίον όσων είναι αριστεροί, όσων αντιστέκονται. Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση για όσους συντρόφους βρίσκονται στις τουρκικές φυλακές. Πέρα από τα βασανιστήρια και την απομόνωση, δεν τους επέτρεψαν να έρθουν σε επαφή με τους δικηγόρους τους από το Δικηγορικό Γραφείο του Λαού. Στη συνέχεια, συνέλαβαν και βασάνισαν και τους δικηγόρους.

Στις 21 Οκτωβρίου οι τουρκικές δυνάμεις εισέβαλαν στο πολιτιστικό κέντρο IDIL στην Κωνσταντινούπολη, καταστρέφοντας τα μουσικά όργανα του συγκροτήματος GRUP YORUM γιατί τα τραγούδια τους είναι τραγούδια για τους επαναστάτες όλης της γης.
Πίστεψαν ότι με αυτόν τον τρόπο θα φιμώσουν τη φωνή των ελεύθερων ανθρώπων. Και από τις 4 Νοέμβρη και μετά οι δυνάμεις του καθεστώτος εξαπέλυσαν πογκρόμ εναντίον του Δημοκρατικού Κόμματος των Λαών (
HDP
), συλλαμβάνοντας
τους δύο συμπροέδρους του και πολλά άλλα στελέχη του. Η αστυνομία και ο στρατός πραγματοποιούν επιχειρήσεις σε όλη την Τουρκία και το Κουρδιστάν. Την ίδια στιγμή ο Ερντογάν γίνεται επικίνδυνος όχι μόνο για τους λαούς της Τουρκίας αλλά και για τους γειτονικούς, με την επέμβαση στη Μέση Ανατολή και τις ανακοινώσεις του σχετικά με τη Συνθήκη της Λοζάνης.

Όμως οι Τούρκοι αγωνιστές δεν καταδιώκονται μόνο στην Τουρκία αλλά και στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου τα τελευταία χρόνια έχει ενταθεί η εναντίον τους

επίθεση. Ιδιαίτερα κατά την περίοδο της κυβέρνησης Σαμαρά, με την αγαστή συνεργασία μυστικών υπηρεσιών και των αρμόδιων φορέων, έγιναν πολλές συλλήψεις και φυλακίσεις, πραγματοποιήθηκε η απαγωγή του πολιτικού πρόσφυγα Μπουλούτ Γαϊλά και η παράνομη μεταφορά του στην Τουρκία
. Πολλοί σύντροφοι είχαν κάνει εξαντλητικές απεργίες πείνας για να μην εκδοθούν στην Τουρκία. Επίσης, αυτές τις μέρες δικάζονται στη Γερμανία Τούρκοι αγωνιστές μέλη της ATIK με στοιχεία που έστειλαν οι τουρκικές φασιστικές αρχές υποστηρίζοντας ότι είναι μέλη της παράνομης στην Τουρκία κομμουνιστικής οργάνωσης
TKP
/
ML
.

Βασικό καθήκον των αριστερών οργανώσεων είναι η συμπαράσταση στους Τούρκους και Κούρδους αγωνιστές όπου κι αν βρίσκονται και ο από κοινού αγώνας ενάντια στο φασισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον καπιταλισμό. Το ΕΚΚΕ στέκεται αλληλέγγυο στην πάλη τους και καταδικάζει απερίφραστα την κρατική τρομοκρατία, τη βία και τις εναντίον τους επιθέσεις.